

સંવત,

શ્રી,

૧૯૬૫,

આનંદ સાગર

અથવા-

નોતમ-ભક્તી ભંડાર.

રામ રામેતી રામેતી. રમેરામે મનોરમે.

સહસ્ર નામ તત્તુલ્યં. રામનામ વરાને.

અર્થ—

શ્રી, કૃષ્ણ ભગવાન, લક્ષ્મીજીને કહેછે અને
મહાદેવજી પાર્વતીજીને કહેછે કે હે સુંદર
મુખવાળી મનોહર પાર્વતી, રામ રામ રામ
એ પ્રકારનું જે નામ છે તે વિષ્ણુના
સહસ્ર નામને

તુલ્ય

છે.

આવૃત્તિ પહેલી,

પ્રત. ૨૦૦૦,

કીમત અરધો આનો.

મુદ્રાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
આ.દાવાદ ૨૩-૨૦

મુદ્રાતી કોપીરાઈટ-સંપત્તિ હરા,)
 સખ ધરતી કાગજ કરું, સખ લેખન વનરાય,
 સાત શીંધું શાહી કરું, હરિગુણ લીખા ન બચ;
 સખ નદીયાં ગંગાવહે, સખ પથ્થર શાહીઆમ,
 સખ વનસ્પતિ હે તુલશી; બકે રૂઢે રામ,
 સખ નગર સોનાકા બન્યા, પારસમણિ પોળ;
 તુલશી હરિકી લલિતવીનાં, જમડા કરે ધનુષોર,
 તુલશી તુલશી કયા કરો, તુલશી બનકા ધાંસ;
 કૃપા લાઇ રંધુનાયકી તો હો ગયા તુલસીદાસ.
 ધન્ય ભોંમી ધન્ય ગાંમતે જ્યાં સંત મિરાજે આય,
 સખી જુમી પાવન કરે, હીલી મીલી હરિ જશ ગાય,
 ભરથ અપની જતુની તજે, પીતા તજ્યો પ્રહલ્લાદ.
 વિવિધણુ અપના લાઇ તજ્યા, શ્રીરામ કેરે કાજ.
 બડા બડાઇ નવ કરે, બડા ન બોલે બોલ,
 હીરા મુખસે ના કહેવે. લાખ હમારા તોલ.
 અન્ન સમાન નહિ ઔષધી ઝરુંલુ સમાન નહીં ગ્રાપ,
 શ્રી કૃણુ સમાન નહીં દેવતા નાંદા સમાન નહીં પાપ.

કૃષ્ણ.

કૃષ્ણ.

કૃષ્ણ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૩૪૮

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૨૫૧૬૨૧૧૩૧૨

વિષય ૬-૧૧૧

ૐ

વિષ્ણુ પરમાત્માને નમઃ

(દોહરો.)

* પ્રથમ નમુ ગુરુ દેવને. ગણપતી લાગુ પાય;
સરસ્વતીને વીનવું, સહાય કરો મુજ માય.
આ પુસ્તકમાં જશ આપજો, ગ્રંથ વીસ્તાર થાય
સર્વે સંતને ચરણે નમી. પ્રેમથી લાગું પાય.
અલખનીરંજન અરજ ગુજરો સહાયકરો જદુરાય.
દયા કરો સેવક બાણી, જથી વિમલ જશ થાય.
ધ્યાની ચુકે જ્ઞાની ચુકે,, ચુકે વેદ પુરાણ,
મોટા મોટા પંડીત ચુકે, મુકે મુનિવર માન,
મોટે ભુજ ચુક નજરે પડે, તે સર્વે કરજો માફ.
મુજ પુધ્વી હજી બાળ છે, ગુણ સાગર છે આપ,
(* કર્તા. કા. કા.)

નમ્રતા પુર્વક વિનંતી

* પીંગળ પાઠ ભણ્યો નથી. નથી જાણતો વેદ.
અદ્યમતિથી આદ્યું, ન રાખો મુજ પર ખેદ,
કરજોડી મસ્તક નમું. ભુલ કરજો માફ.
મુજબુધ્ધી હજી જાણ છે, ગુણ સાગર છે આપ,
આપ સશી સુરજ સરખા, કળા કોટીક પ્રકાશ.
પણ હું હજી પતંગીયો. પુરો મનની આશ.
નમ્ર વિનંતી સર્વને કરું, હરીજન ધરજો ધ્યાન,
બ્રહ્મસાગર તરવાને, એહો ગુરૂ પદ જ્ઞાન.
કેશવ કીરતન થકી. પાનિત હોય તે પાવન થાય,
મલવા હામ ધરોતો, કકે મુજ નામ ઝાળખાય.

(* કર્તા.. કા કા.)

શ્રી, પરમાત્માની સ્તુતી.
(હરિ મંડલવિષે પ્રાર્થના.)

(સૌનું કરો કલ્યાણ એ-રાગ.)

૧

*કૃપાસીંધુ ભગવાન, જયજય પ્રભુ કૃપાસીંધુ ભગવાન (ટેક)
આ મંડલ ઉપર અનુગ્રહકરીને. આપ અભયવરદાન-જય૦
શેષ મહેશ નારદમુની, ધરે સહુ તમારું ધ્યાન-જય જય૦
પ્રેમ ભક્તી સર્વદા આપો ગુણસહુતારા ગાય-જય જય૦
સ્મરણ તારૂં પ્રીત્યે કરીએ તાપ તનના જય-જય જય૦
સેવક જનને શરણે રાખો, આપો ભક્તિનું દાન-જય૦
સતસંગ રૂડો રોજ કરીએ, કરીએ ભક્તીનું પાન-જય૦
કરજોડીને કહાનજી કહેજે, નીગમ કરે પોકાર-જય૦
ત્રાહીને ત્રાહી હરિજનો કહેજે, દુષ્ટ હરો જગતકીરતાર જય૦

૨

(સીતાપતિ શ્રીરામની સેવા. એ-રાગ.)

* ભજી લેને ભાવના ધરી, ગોકુલપતિ શ્રી, કૃષ્ણ હરિરે.

ભજ લેને ભાવના મેવા, દહાડા સંસારના લેવારે,
 ભજ લેને વૃજના વાંશી, ટળે જમની પ્રાંસીરે.
 ભજ લેને ગીરીવરધારિ, વૃંદાવન રાસ વિહારીરે,
 ભજ લેને મથુરાપતી. આપે મોક્ષની ગતિરે.
 ભજ લેને કૃષ્ણ મોરારી, ગરૂડે ચડયા ગીરધારીરે.
 દ્રુપતીજનાં ચીરપુર્યાં, વાલે મારે નવસેં નવાણુંરે,
 નરશૈયાને હાર આપ્યો ગાતાં રાગમાં ગાણુરે.
 કાલંદ્રી કાંઠે ગૌધેન ચારિ, માશી પુતનાને મારીરે,
 વીહુર ઘેર ખાધી ભાજ, પંખીને વચને ગુનકા સાધીરે,
 મીરાંખાઇના ઝેર પીધાં. પાંડવ કેરાં કામ કીધારે,
 રદ્ધા નહિં કોઇ રહેશે નહિ, શશીસુરજ વંશરે,
 ખડભડ કરતા ખપી ગયા કૌરવ રાવણને કંસરે,
 કોલ કરાર લુલીગયો, વીસારી દીધોતેં નંદનો છેયોરે.
 માન મેળવી શું કીધું અમૃત ઢોળી વિખ પીધુંરે,
 કાનજનો સ્વામી ન સમર્યો, જનુંનીને દુઃખ દીધુંરે-ભજ૦

૩

રામ ભજન છે રૂઢું—સાધુરામ ભજન છે રૂઢું,
અમરીષની તો આશા પુરી, દશ અવતાર લીધા.
મીરાં બાધના વિષ પીધાં, દેવતા કારજ કીધાં,
પાંડવ તાર્યા કૌરવ માર્યા કૌરવને જળા આપી.
દ્રૌપતિના ચીર પુર્યાં, વાત કહું છું સાચી,
મંજરીના બચ્યાં ગ્રાળવ્યાં, રણખેતરમાં રામે.
વીહરને ઘેર ભાજી બાધી, આંખ્યા સુંદર શ્યામે,
કબીરને ઘેર ટાણું આંખું, નરસૈયાના ડોશી.
હુંડીના રૂપીયા પુર્યાં, કાંને લેખણ ખેંશી,
અજમેલ તો મહાપાપી, ને ગુનકા વૈકુંઠ પામી.
ધરે પાપીથી ધર છોડાવ્યાં, સામળા અંતરજમી—સાધુ૦

૪

(સાધું તે જનનો સંગ રાણા મારે બાગે મલ્યો છે)
લેતાં લેતાં રામજીનું નામ લોકડીયાં લાજે મરે છે,
હરી મંદીરીએ જતાં પાવડીયાં દુખે (૨)
હરી આવે આપું ગામ—લોકડીયાં૦

જગડો થાય ત્રીયાં દોડીને જાયે (૨)
 મુકી ધરડાનું કામ—લોકડીયાં
 ભાંડ ભવાયા ગુનકા નાયે (૨)
 બેશી રહે આઠો જામ—લોકડીયાં
 બાઈ મીરાં કહેછે પ્રભુ ગિરધરના ગુણ (૨)
 ચરણ કમલ ચીત હાંમ—લોકડીયાં

૫

ગરબી.

(રામછે રામછે રામછેરે—એ રાગ.)
 કામછે કામછે કામછે રે,
 હરી આરા આવેતો જરા કાંમછે—ટેક.
 સાસુ જુઠીને મારી નાંણદી ઠગારી,
 દેરને રૂદીયે રામછેરે—હરી
 સસરે! સારેને જઠ રૂપાળો,
 પાડોસણ વિખડાનું ઝાડછેરે—હરી

આ કાંઠે ગંગા વહાલા એવે કાંઠે જમુના (;)
 વચમાં પ્રજુજનાં ધામછેરે—હરી૦
 દુરીજન લોક મુને ઠગારી કહેછે,
 ઠગારી શ્રી ગોકુલગામ છેરે—હરી૦
 બાલક જણી પ્રજુ બાંધાઢા તમે (;)
 સર્વે સંતોમાં સીતારામ છેરે—હરી૦

૬

(આજ સખી હું તો આનંદ પામી એ રાગ.).

કામ ન સુઝે મુજને માડીરે મોહન માયા લગાડીં
 હુંરે સુતી હતી વાલા મારા ભુવનમાં (૨)
 મધુરીશી મેરલી વગાડીરે—મોહન૦
 સુધ્ધ બુધ્ધ ભુલી મારી સુરતા લોભાણી (૨)
 કૃષ્ણ કૃષ્ણ કરતી હું દોડીરે—મોહન૦
 ધરે સામલીયા સું સ્નેહ બંધાણો (૨)
 મુખડું જોએ દહાડી દહાડીરે—મોહન૦

ઈરે સામલીયા સું અળગા ન રહીએ (૨)

જઘ શ્રી ગોકુલમાં રહીએરે—મોહન૦

ધરે ગોકુલીયાંને મહીમા છે મોટા (૨)

રમણ રેતીમાં જઘને લોટારે—મોહન૦

રમણ રેતીમાં લોટ પ્રાચીત જાયે (૨)

જઘ શ્રી જમુનાજીમાં નાએરે—મોહન૦

આલકદારાને સ્વામી સામલીયો (૨)

શ્રી ગોકુલમાં છેલ્લે છખીલોરે—મોહન૦

૭

આજે આનંદ મારે અતી વણે શ્રી ગોકુલ જય જયકારરે.

ધન્ય ધન્ય નંદજશોમતી જણે જયા શ્રીજીગના આધારરે,

લગન નક્ષત્ર જન્મેત્રી લખી લાખ્યા દરગા ચારરે.

શુભ દીન શુભ દીન એહ ઘડી, શુભ વેળાને શુભવારરે,

દધી છાંટે ગોવાલીયા તીયાં નાયે નરને નારરે.

કુસુંમ વૃષ્ટી સુરપતિ કરે જન ગોવિંદ બલબલહારરે,

૮

આળ્યા શ્રી ગોકુલ તારવા છખીલોલાલ આળ્યા—(ટક)
 મથુરામાંવાલાજનમધરીને, જસોદાજીને આનંદપમાડવા.
 મથુરાંમેલીનેવહાલો ગોકુલપધાર્યાનંદજીની ગૌધેનચારવા.
 ગોકુલ મેલીને વાલો વૃંદાવન પધાર્યા (૨)
 ગોપીયુંને રાસ રમાડવા—છખીલો લાલ૦
 ટચલી આંગલીયે વાલે ગોવરધન તોડ્યો (૨)
 ભોંમીનો ભાર ઉતારવા—છખીલો૦
 વલ્લભના સ્વામી પ્રભુ રસીક શિરોમણી (૨)
 ભક્તજનને ઓધારવા—છખીલો૦

૯

(આશા ભર્યાં તો અમે આવીયાંરે એ, રાગ.)

* આનંદ સાગર ઉત્તટયોરે મારે ગુરૂજીને શરણે જતાં,
 આજે આનંદ મારે ઉત્તટયો (ટક)

શ્રી વદલલ આચાર્યજી પ્રભુ પ્રગટ્યારે,
 ત્રીયાં દૈવી જીવ શરણે જાયરે—આજે આનંદ૦
 વીધ વીધના વાંજીત વાગે છંદમારે—વાગે છંદમાં,
 વેદ ધુની મુની ગાયરે—આજે આનંદ૦
 માત પીતા મન હરખતારે,
 જ્યાં વૈશ્નવની ભોડ થાયરે—આજે આનંદ૦
 શુભ વૈશાક કૃષ્ણ એકાદશીરે,
 રોહણી નક્ષત્ર આદીત વારરે—આજે આનંદ૦
 વૃજવાશી સકલ આવીયાં રે,
 નીરખીને પાવન થાયરે—આજે આનંદ૦
 ગાય શીખેને સુંણે સાંભળેરે,
 તેનો વૈકુંઠવાસો થાયરે—આજે આનંદ૦
 શુણ્ણગાયને વિનવેરે શ્રી વૃજનો દાસરે,
 અમને દેજો શ્રી વૃજમાં વાસરે—આજે આનંદ૦

૧૦

આજે આનંદ વાધ્યો મારા અંગમાં રે લોલ૦
 હું તો ગઈતી ગુરૂના સંગમાં રે લોલ૦
 ત્રીયાં આનંદ ઓછવ થાય છે રે લોલ૦
 નરનારી હરિના ગુણ ગાય છે રે લોલ૦
 ત્રીયાં પ્રેમરસ ગુરૂ પાય છે રે લોલ૦
 નીત્ય નીરખીને પાવન થાય છે રે લોલ૦
 ત્રીયાં જોવાને દેવતાઓ જાય છે રે લોલ૦
 મુખે ગુણ તો ગોવીંદના ગાય છે રે લોલ૦
 ત્રીયાં શ્રી કૃષ્ણના ગુણ મુખે ગવાય છે રે લોલ૦
 વૈકુંઠથી અધીક સુખ થાય છે રે લોલ૦
 વિધ વીધનાં વાજાંત્ર બહુ વાય છે રે લોલ૦
 સુર વિમાને બેસીને જાય છે રે લોલ૦
 ત્રીયાં આઠે અંગે આનંદ થાય છે રે લોલ૦
 કર જોડીને કાનજી ગાય છે રે લોલ૦
 ત્રીયાં રામનામ શબ્દ સંભળાય છે રે લોલ૦
 મારા ભવનાં તે પ્રાંચીત જાય છે રે લોલ૦

ધન્ય ધન્ય મુની સર્વે હરખતારે લોલ૦
 ધન્યધન્ય વૈશ્નવજન સરવે નીરખતારે લોલ૦
 વાઈં વાઈં ગુરૂજીને વારણેરે લોલ૦
 નો છાવર તનમન વારતારે લોલ૦
 ત્રીયાં સુંદર શ્રી ગોકુલ ગામછે રે લોલ૦
 ત્રીયાં અખંડ પ્રભુજીના ધામછેરે લોલ૦
 સતસંગે દુરમતી પળાયછેરે લોલ૦
 પતિત હોયતે પાવન થાય છેરે લોલ૦
 નરનારાયણ હરિનુ નામછેરે લોલ૦
 અક્ષર વાસી જનું ધામછેરે લોલ૦
 વાઈં વાઈં વલ્લભ કુળને વારણેરે લોલ૦
 નંદ લાલ ગુલે જસોદાજી પારણેરે લોલ૦
 ગોકુળ ગ્યાંતા જમના જલ કારણેરે લોલ૦
 અષ્ટમાં સિધ્ધી ઉભીછે ખારણેરે લોલ૦
 રાસમંડલમાં કૃષ્ણ બહુ સોભતારે લોલ૦
 વૃજવાસી મુનીમન લોભતારે લોલ૦

ચુર પ્રતાપે કાનજી બોલીયારે લોલ૦
અમને મહ્યા જાદવ દેવ બોલીયારેલોલ—આજે.

(કર્તા કા. કા.)

૧૧

(તારે માથે નગારાં વાગે મોતના-એ રાગ.)

પશુજાતે હરણી અવતરીરે,

એના બેલી થીયા ભગવાન.

ભજે ભકતીભાવે ભગવાનનેરે (૮૬)

મીરાં બાધએ ભકતી છોડી નહીં રે, (૨)

વિષ્ણુ અમૃત થયું તત્કાળ—ભજે ભકિત૦

રંકા વંકા સજ્જન કસાધનેરે (૨)

રામે ઉગારી ગૌતમ નાર—ભજે૦

અજમેલને અલખ ઉગારીયો રે (૨)

ક્ષણું નવ લાગી વાર—ભજે૦

દ્રૂવ પ્રદલાદને અમરીષ રાયને રે (૨)

જેને માટે લીધેલ અવતાર—ભજે૦

ભક્તિ ભાવે અનેક ઓધારીયા રે (૨)

ગરૂડે ચડયા ગીરધાર—ભજો.

કરજોડીને કાનજીની વિનંતીરે (૨)

એમ વેદ કરે છે પોકાર—ભજો.

(ક. કા. કા.

૧૨

(કામ છે દુષ્ટ વિકારી પ્રભુજી એ રાગ.)

* શ્રીરાધા પતિ સુખદાર્ઠ રટા પ્રાણી રાધા પતિ,

પ્રલણાં માંહી ભુલ્યો ભમે છે. (૨)

તેમાં નથી તારું કાંઈ—રટા પ્રાણી.

માયા મય છે જગત બધું આ (૨)

કેનાં બેનને ભાઈ—રટા પ્રાણી.

સતસંગ થઈ અભીમાન તજીને (૨)

મનની મૂઠા મોહોટાઈ—રટા પ્રાણી.

પ્રીતિથી પરમારથ કરજો (૨)

ભણા કરોને ભણાઈ—રટા પ્રાણી.

પુર્વયોગે મલીયાં તેમાં (૨)

કેણુ શત્રુને કેણુ ઝાઘ-રટા પ્રાણીં

જાદવ ગુરૂને ઉપદેશ લઇને (૨)

કરજેડીને હરીજનો ગાઘ-રટા પ્રાણીં

અકલ ગતિ ઇશ્વરની જાણે (૨)

મમતા છે દુઃખદાઇ-રટા પ્રાણીં

(કર્તા-કા. કા.)

૧૩

* વાહાલામાં વહાલા શ્રીજીને જાણે,
એથી વાલા ગુરૂપદ પરમાણે.
અણુપમી વસ્તુ જે આપોતો,
રાખ જે હરી ચરણે મનજી — વાહાલામાંં
વાહાલામાં વાહાલા શ્રી મહા પ્રભુજીને જાણે,
એથી વાહાલા હરીના જન વખાણે.

સતસંગ સ્નેહ થકી, ઠરજે તો,
 ધરજે હરીનું ધ્યાન જી-વાહાલામાં
 વાહાલામાં વાહાલા શ્રી કૃષ્ણજીને જાણે,
 એથી વાહાલા શ્રી જમુનાજલ પ્રમાણે
 પ્રેમ રસ રૂઢે રાખેતો
 વીઠલ વરને વખાણજે-વાહાલામાં
 વાહાલામાં વાહાલો નંદજીનો લાલો,
 ખાંચ અધાનો હાથ ઝાલેતો,
 રાખજે ચરણની પાસજી-વાહાલા
 સગામાં સગા શ્રીજીને જાણે,
 એથી સગપણ તમે ગુરૂજીનું જાણે,
 ગોવીંદના ગુણ મુખે ગાજેતો,
 સંતને સરણે જાજેજી-વાહાલામાં
 વાઈ વાઈ જાદવ કુલને વારણે,
 તો ખલીહારી જય બાલકદાસતો-
 અમને દેજે શ્રી વૃજમાંવાસજી-વાહાલા

૧૪

(કંકુ છાંટીને લખીરે કંકાતરી એ રાગ,)

* હુંતો હરીને મુદસાવું હેત સુરે.

મારા ભવનાતે પ્રાંચીત જાય-સામીયાં લેજો સંતનારે,
સાથે દેવ સુંઢાળાને તેડ જોરે, (૨)

એછે પાર્વતી પતીના તન-સામીયાં લેજો સંતનારે.
સાથે હનુમંત જાતિને તેડજોરે, (૨)

એછે અંજની કેરારે પુત-સામીયાં લેજો સંતના.
સાથે અર્જુન ભીમ ને તેડજોરે, (૨)

એ છે માતા કુંતાજીના પુત્ર-સામીયાં લેજો સંતના,
ત્રીયાં અડસઠ તીરથ ભેળાં થાય છે. (૨)

પીતાં પાર ન પામે વેદ-સામીયાં લેજો સંતના.
ભક્ત મંદલમાં હરી આવીયારે, (૨)

સાથે મુનીનારદ વીણાંલાવીયારે-સામીયાં લેજો સંતના.
સંતસંગેને તે કુમતી સુધરે, (૨)

પતીત હોયતે પાવન થાય-સામીયાં લેજો સંતના.

તીયાં જોવાને દેવતાઓ જાય છે (૨)
 નરનારી હરીના ગુણ ગાય-સામીયાં લેજો સંતના.
 ગુરૂજીએ ઉપદેશ કીધો મારાં કાનમાં (૨)
 હું તો સમજી પ્રભુ પદ શાનમાં-સામીયાં લેજો. સ
 એ રસનો મહીમાં સીવજી નવજાણે (૨)
 ધરે મુનીવર ધ્યાન-સામીયાં લેજો સંતના.
 એની શાખ પુરે શશી દેવતારે, (૨)
 નેતી નેતી નીગમ પોકાર-સામીયાં લેજો સંતના,
 કેટી કળા કેટી કામનારે, (૨)
 એછે સતી શીતાનાકંથ-સામીયાં લેજો સંતના.
 વાઈ વાઈ ગુરૂજીને વારણેરે, (૨)
 બધીહારીરે જાય બાસકદાસ-સામીયાં લેજો. સ

(ક૦ કા૦ કા૦)

૧૫

(હાંરે રથ ફેરે ગોકુલરથ ત્રાતા, એ રાગ.)

હાંરે ચાલો સંતને ચરણે જાયે,

જધને અમરપદ પાયેરે-ચાલો૦

સતસંગમાં ગુરુજી ખીરાજેછે (૨)

ગુણ તો ગોવીંદના ગાયેરે-ચાલો૦

ગુરુ ઉપદેશ ધરીને ઠાંને (૨)

પ્રેમ પદારથ પાયેરે-ચાલો૦

હરીરસ હીરલો હાથે લધને (૨)

અખંડ ગંગાજીમાં નાયેરે-ચાલો૦

હરીજન ઉપર હેત રાખીને (૨)

આલકજન ગુણ ગાયેરે-ચાલો૦

ત્રીયાં નર નારાયણ ખીરાજેરે (૨)

નીરખીને પાવન થાયેરે-ચાલો૦

(ક૦ કા૦ કા૦)

૧૬

અરે સખી તમે દેખો ડાલરીયો કાલંદ્રીને કાંઠે ઉભો છે.
 પ્રાણુ જીવન રૂડાં પેરે પીતાંબર (૨)
 મોર મુગટ મનોહર ધરીયો—કાલં
 ભીં નલેવાંને પ્રજા ભક્ષા શોભો છો (૨)
 ગલે ગુંજનો હાર કોણે ધરીયો—કાલં
 માટલી લઘને કાનો માંખણ માગે (૨)
 આપણા ફરીયામાં ઘેરઘેર ફરીયો—કાલં
 મોરલી વગાડી વાલે મોહ પમાડયા (૨)
 ઝહાનો જાજે જહુડાનો ભરીયો—કાલં
 વઢકારી નાર તમને વઢકારા કહેશે (૨)
 સખી સોત્રસે ગોપીમાં છલ પડાયો—કાલં
 રંગીતો રાધુ રૂપીરાયનો રૂપાળો (૨)
 સખી આપણે કાજે અવતરીયો—કાલં

૧૭

માનો મળી છે મોટી વાત, હાથ આવી તે મા હારજોરે;
 કરી જતન દિવસ રાત, સુતાં બેઠાં સંભારજોરે.

સાચો મળ્યો છે સતસંગ, અંગે અચળ કરી રાખજોરે;
રખે ચડે બીજનો રંગ, એવું ડહાપણ દૂર નાખજોરે.
લઘ બેઠા છો મોટાં લાલ, ભેટી પૂરણ બ્રહ્મનેરે;
નહીતો દુઃખના ઉગત દાલ, માની લેજો આ મર્મનેરે.
આજ પામ્યાછો આનંદઃ વામ્યા દારણ દુઃખનેરે;
એમ કહે નિષ્કુલ્લાનંદ, રખે મુક્તા એવા સુખનેરે.

૧૮

કયાં જીવ કયાં જગદીશ, જાણો જુજવી એ જાત છેરે;
મર આપીએ સોસો શીશ, તોય અણુમજ્યાની વાત છેર.
કયાં કીડી કરી મેળાપ, લેજો થાવા ભારે ભેદછેરે;
કયાં પુરણ પુરુષોત્તમ આપ, કયાં જીવ જને બહુ કેદછેરે.
અતિ અણુમજ્યાનું એહ, મળવું માયિક અમાયિકનેરે;
તે તો દયા કરી ધરી દેહ, આવે આધારવા એ અનેકનેરે.
તિયાં થાય તેનો મેળાપ, જ્યારે નર તનુ ધરે નાથજીરે;
એમ કહે નિષ્કુલ્લાનંદ આપ, જ્યારે મળાય તેને સાથજીરે.

૧૯

(કૃપાસીંધુ ભગવાન એ રાગ.)

ઠાનગતી વૃજનાથ અખભોરી ઠાનગતિ વૃજનાથ
 મે અપરાધી ! હરી જનમકો ઠહાવું.
 રાખો બાંય અહયાની લાજ-અખ મોરી૦
 માયા મદમે ચલ્યો ઝાતહું,
 ભવ અહો, મેરો હાથ-અખમોરી૦
 કાયા માયા કાચી કેવી,
 અંતે ન આવે સાથ-અખ મોરી૦
 ભજન વિમુખ્ય બોત ચહું હરિ,
 કીરત બીશ્યા સાથ-અખ મોરી૦
 બાલકજન બોત પુકારે હરિ.
 ટાળો તનના તાપ-અખ મોરી૦

૨૦

(શ્રી વીઠજનાથ ઉપાસી હમતો શ્રી વિઠલનાથ એરાગ.)
 શ્રી સીતારામ ઉપાસી હમતો શ્રી સીતારામ ઉપાસી.

તીલક છાપ તુલશીની માલા,
 અવધપુરકે વાસી—હમતો શ્રી સીતારામ०
 તીરથ વૃત સમ કરી આંચો,
 કોટી ગંગાને કોટી કાશી—હમતો શ્રી સીતારામ०
 ચરણ ઘોઘ ચરણામૃત લીધું,
 નીરમળ હો ગધ છાતી—હમતો શ્રી સીતારામ०
 રઘુઅર છોડી આરનકું જે ભજે,
 સો જમપુરકે આશી—હમતો શ્રી સીતારામ०
 મનરે તું કાયકું ભટકત ફીરત,
 સોહો નીગમ પ્રકાશી—હમતો શ્રી સીતારામ०
 તુલશીદાસ રઘુવરકે આશરે,
 મીટગઈ જમકી ફાંસી—હમતો શ્રી સીતારામ०

૨૧

શ્રીવલ્લભ વીઠલ હરી નવ જાણ્યા જણે,
 તેણે વૃથા જનમ ગુમાયોજી—શ્રી વલ્લભ०

શું લઈ આગ્યા શું લઈ જસો,
 વારંવાર વીમાશ્યોજી—શ્રી વલ્લભઃ
 સેવાના ક્ષણ સેવા ષ્ઠીએ,
 રીતું પ્રમાણે મેવાજી—શ્રી વલ્લભઃ
 સંપત પ્રમાણે સમરપીયે,
 તોય તેનું નામ શેવાજી—શ્રી વલ્લભઃ.
 સેવા કરસેને પાખંડ ધરશે,
 તે અથડા તા કરશેજી—શ્રી વલ્લભઃ
 ભાવ વિનાની ભક્તીરે કરશે,
 તે પથરા કેમ તરસેજી—શ્રી વલ્લભઃ
 ઉચ્છ્વ સ્વભાવ પરમ પરમારથ,
 સ્વારથ લેશે નહીં સંસારીજી—શ્રી વલ્લભઃ
 એવા ભગવંતીને સતસંગજ કરીયે;
 તો મીલાવે શ્રી રાસ વિહારીજી—શ્રી વલ્લભઃ
 શ્રીવલ્લભ ચરણે જે જન આગ્યા,
 તે ખીજે વિશ્વાસે નવ વળગ્યાજી—શ્રી વલ્લભઃ

બીજા સાધન સધળાં છુટારે પડસે.
 પ્રભુજીથી રહેસે અળગાંજી—શ્રી વદનભૃં
 બોલે મીઠુંને આચરણ કુડું,
 તેા તેને ખર કહીયેજી—શ્રી વદનભૃં
 માંવવદાસ એટલું કહેશે.
 એહુનો સંગ ન કરીયેજી—શ્રી વદનભૃં

૨૨

(અપરંપાર પ્રભુ અવગુણ મોરા એ રાગ.)

પ્રાણપતી પરમેશ્વર મહારા સુંણો પ્રભુ અરજ હમારીરે.
 અધમ આધારણ પતીતપાવન વેદ કહે વીસ્તારીરે—પ્રા.
 ઝુડથકી ગજરાજ ઉગાર્યો, તારી ગુણકા નારીરે (૨)
 પંચાક્ષીના પટકુલ પુર્યાં. મહેર કરી મોરારીરે—પ્રાણ.
 રંકા વંકાનં સજ્જન કસાઈ, તારી ગૌતમ નારીરે (૨)
 પ્રંદાવન જુકી હરણી તારી, ધન્યધન્ય શ્રીકૃષ્ણ મુરારીરે—પ્રા.
 અજમેલને અલખ ઉગાર્યો તારી વ્રજની નારીરે, (૨)
 સેવકજનને શરણેરાખો, હરિજનના હીતકારીરે—પ્રાણ.

૨૩

(પ્રભુ પાલવ પકડીને રહી છું પ્રેમથીરે એ રાગ.)
 ભક્તી નંદલાલાની કરીયે આપણુ પ્રેમથીરે.
 એ છે અધમના આધાર.
 હરી સેવો સહુ આ મનથીરે. (ટક.)

સાખી.

કેશવ કીરતન થકી ઉતરીએ ભવપાર,
 મારું તારું છોડીને કરે પ્રભુ ભજનમાં પ્યાર.
 માટે પ્રેમ ધરી પ્રભુને રીજવો હવેરે.
 જીથી ઉપજે આનંદ અપાર-હરી સેવો.

સાખી.

ભાવથકી પ્રભુ રીઝસે કરૂણા મય જીગદીશ.
 ભક્ત વત્સલ ભગવંતે જઈ નમાવો શીશ.
 અજમેલને ગુનકા નારીનેરે,
 જને આપ્યું અવીચળ ધામ-હરીં

સાખી.

પ્રેમને હરી વશછે પ્રેમે પુર્યાં ચીર,
 અસુર તણી સભા મધ્યે આળ્યા દેવ મોરાર.

પંચાળીના પટકુલ પુરવા નેરે,
હરી ચડ્યા છે ગરૂડે અશ્વાર-હરિં
સાખી.

માટે મુખ્ય મમતા તજે ભજે નંદકીશોર.
હીંમત દેયેથી નવ હારીયે સ્હાંયકરે રધુવીર.
સાચાં માર્ગએ પ્રભુ મલવા તણોરે,
જથી સુખપાપ અપરંપાર-હરિ સેવોં
સાખી.

ભુતલખંડ ભારથ વિશે રૂડો મનુષ્ય જન્મ અવતાર.
સુરમુનીવર ગાયરે વેદ કરે છે પોકાર,
બોલો નારાયણ નારાયણ ભાવથીરે.
જથી થાશે દેહતણે આધાર-હરી સેવોં
સાખી.

કરજેડી કહે કાનજી ધરો હરિતુ ધ્યાન,
સત્યપંથે નીહાળજે કરો ભકિતનું પાન.
અમુલ્ય રત્ન કરી સાચવજેરે.
મહા મુક્તતે નર થાય-હરિં

૨૪

(સુંદર શ્રી ગોકુલગામરે ગિહારી સાંમ એ રાગ.)

શ્રી વૃંદા તે વનની વાટે—ગીરધારીલાલ૦
 મહીડાં લુટયાંછે શાનેમાટે—ગીરધારીલાલ૦
 શ્રી જમુનાજીને ધાટે—ગીરધારીલાલ૦
 તમે વસ્ત્ર હર્યાં શા માટે—ગીરધારીલાલ૦
 મામા તે કંઈ માર્યો—ગીરધારીલાલ૦
 ભોમીનો ભાર ઉતાર્યો—ગીરધારીલાલ૦
 વૃજ વિનતા થઈ ઘેલી—ગીરધારીલાલ૦
 પાંડવના પ્રભુ બેલી—ગીરધારીલાલ૦
 કાંને તે કુડંલ ઝલકે—ગીરધારીલાલ૦
 હૈયે હીરાના હાર લગકે—ગીરધારીલાલ૦
 શ્રી વૃંદાં તે વનની કુંજમાં—ગીરધારીલાલ૦
 વાલે વાંસવડી ધરી ભુજમાં—ગીરધારીલાલ૦
 બંશી મુખપર વગાડી—ગીરધારીલાલ૦
 ગોપાલ લાલ લેહ લાગાડી—ગીરધારીલાલ૦

માશી તે પુતના મારિ-ગીરધારીલાલ
 નંદ ઘેર ગૌધેન ચારિ-ગીરધારીલાલ
 હરિજન હરિજશ ગાયે-ગીરધારીલાલ
 વૈષ્ણવ જન સુખીયાં થાયે-ગીરધારીલાલ
 મોરલી વગાડી વાલે પ્યારી-ગીરધારીલાલ
 મોહ પમાડ્યા છે નરનારિ-ગીરધારીલાલ
 બલીહારી જય બાલકદાસ-ગીરધારીલાલ
 મારે શ્રીવૃજમાં વાસ-ગીરધારીલાલ

૨૫

(હરિવેણ વાયછેરેહો વનમાં એ રાગ.)

આનંદ વાદ્યો રેહો બેની, હવે હુંતો લાજ નહી રાખું કેની,
 નીલજ થઇનેરેહો ચાલું, હવે મારું મન ગમે તેમ માલું,
 માથે નાખ્યોરેહો છેડો, થયોછે મુને હરીવર સાથે હેડો.
 બેહું મુને બહુનામીનુંરેહો બાંતું હવેહુંતો કેમ કરીરાખું છાતું.
 લોકડીયાં મેણુંરેહો દેશે, ભલે એતું મનમાને તેમ કહેશે.
 આલ્ય સમજવુંરેહો તુજને, રતન અમુલ્ય લાલ્યું મુજને,
 હવે ધર લાગેરેહો ખાઈ પ્રગટયા રવીને મટયું અંધારું.
 દાસ મીઠાનારેહો સ્વામી તનમન અર્પાં અંતરજમી.

(મુંબઈમાં સર્વો સ્થળે સતસંગ દ્વારા જોડાતાં
પ્રેમ ભક્તીના કીર્તનો)

આ પુસ્તક મળવાનું ઠેકાણું.

(૧) ઠક્કર ગોકુળદાસ મુળજીની ફે-સી ક
પડની દુકાને ચંપાગદ્દી:-મુંબઈ.

(૨) ઠા. કલ્યાણજી દેવરાજની દુકાને ગા-
યવાડી:-મુંબઈ.

સુપ્રસાંધ કરનાર

ઠા. કાનજી કાળીદાસ.

(કેશોદ:-પ્રાંસલી)

* આ ચી-હવાળા કીર્તનો છપાવનારાના બના-
વેસ છે માટે રમ્મ શીવાય છપાવવા નહીં.

